

Möt Gun-Britt W Bikfalvy. Foto: Hans Andersson

Det är eleverna hon längtar efter - inte den nya läroplanen

Publicerad: 14 september 2015

Författare: Hans Andersson

Gun-Britt W Bikfalvy har rösten - och hon har skrattet! Och hon har minnen av många, många elever. - Om jag skulle sätta ihop en kör med alla som sjungit i min kör Bergslagscantat, så skulle det bli ett par hundra personer, säger hon.

Musiken och sången är en viktig del i Gun-Britt Bikfalvys liv. Foto: Hans Andersson

När vi träffas i villan med den välvårdade trädgården och pratar minnen från Lindeskolan och från Gun-Britt Bikfalvys musikliv så ackompanjeras vi av maken, musikpedagogen och konsertpianisten Arpad Bikfalvy som spelar såväl Ungersk Rapsodi, som Musorgskij på flygeln i rummet intill. Det här är ett par som lever mitt i och för musiken.

- Jag sjöng jämt när jag var liten och jag var två år när hade mitt första framträdande - på ett 50-årskalas. "Vad duktig du är" sade en vuxen och jag svarade "Kan du begripa?" berättar Gun-Britt Bikfalvy.

Så fortsatte det. Hon sjöng för organisten Eivor Henriksson och sjöng 1971 första gången i Lindesbergs kyrka. Hon har sjungit bl a för professor Folke Wedar på Musikhögskolan. Sången spelar fortfarande en stor roll i hennes liv. För fem år sedan slutade hon lärarjobbet på Lindeskolan, där hon hade jobbat sedan 1994.

- Att jag inte fortsatte undervisa beror på att det kom ytterligare en ny läroplan. Jag orkade bara inte att sätta mig in i ett nytt betygssystem och nya kurser, säger Gun-Britt Bikfalvy. Hoppas att lärarna någon gång ska få arbetstro och ägna sig åt det, som de är utbildade för.

Men hon fortsatte att leda sångarna i Bergslagscantaten tills för några år sedan. Ett uppdrag som ligger utanför de vanliga programmen. Hon har - som en del i ett körutbyte - gjort otaliga kör-resor till Österrike - två gånger har hon fått projektpengar. Till de andra tiggde hon ihop pengar, gav egna konserter och med sina elever. Det började genom kontakter som uppstod genom de studieresor som skolan gjorde med läraren Leif Kalmö i spetsen till klostret Marienthal.

Gun-Britt W Bikfalvy och hennes sångelever har gjort många resor. Känner du igen någon på bilden? Foto: Privat

- Jag skickade en förfrågan från en kör i Salzburg för att sjunga i Ungdomens Europa-Cantat. Vi blev inbjudna och 1997 var första gången vår kör var med - tillsammans med deltagare från sex länder. Vårt körprojekt fick en utmärkelse i Wien. Det var det roligaste jag gjort i hela mitt liv, säger Gun-Britt Bikfalvy och visar en gruppbild på elever som var med. (Se bilden - du kanske känner igen några av dem?)

Det var också tyskläraren Leif Kalmö som var hennes första mentor in i lärarjobbet, när hon vikarierade som lärare i tyska,franska och engelska. "Han var fantastisk, helt otrolig. Det är hans fel att jag blev lärare", säger hon med glad ironi. Hon har nära till skratt och berättar att hon en gång straffats med kvarsittning för att hon skrattade för mycket.

- Ett av de viktigaste ämnena, som jag tillsammans med Lisbeth Fasth undervisat i, var Tala och framträda. Det var fantastiskt att se hur eleverna utvecklades. Från att ha varit skräckslagna för att prata inför andra, blev de fantastiska talare. I det här samhället måste man kunna tala för sig.

Hon började på Lindeskolan första gången 1972 - då som 25-årig Komvux-elev på ekonomisk språklig linje - på den tiden då vuxenstuderande gick i treårig vanlig gymnasieklass. Hon hade jobbat med ekonomi som kontorist, tänkte bege sig utomlands för ekonomijobb, funderade ett tag på läkaryrket, började utbilda sig till sjuksköterska, men förstod att det nog inte skulle fungera, när hon inte stod ut med att se patienterna lida och tog med sig en massa roliga saker åt dem. Men medicin är än idag ett av hennes största intressen.

Efter studenten på Lindeskolan 1975 blev det studier i Örebro och Stockholm och efter lärarexamen fick hon jobb på Stadsskogsskolan - 17 år blev det där. Hon säger att hon fortfarande saknar eleverna så mycket och det verkar ömsesidigt för det händer att elever som kommer tillbaka till Lindesberg kommer och hälsar på hos henne.

Gun-Britt och hennes man Arpad Bikfalvy
bor i Brodalen – mitt emellan "hennes"
båda skolor. Foto: Hans Andersson

Hon saknade också att vara klassföreståndare, att ha sina elever att måna om. Hon talar om "hårda nypor och mjuka kramar" i relationen mellan lärare och elever. Hon tycker det är en skillnad idag mot hur det var då. "Då var det läxor och inget tjafsande och gulligullande som nu", säger hon och berättar om hur de duktiga eleverna hjälpte sina kamrater. Hon och maken Arpad är imponerade över hur många talanger inom olika yrkesområden, inte bara musik, som kommer från Lindesberg och Lindeskolan.

Det blir sång också under Lindeskolans 50-årsjubileum. Skolan har genom Gun-Britt Bikfalvy har bjudit in tre av hennes sångelever, som idag gått vidare inom musiken. Lena Ehnvik som studerat sång i Stockholm, Anna-Karin Gillberg Ericsson som är sångpedagog och organist/pianist samt Rebecka Sternberg som studerar sång i Budapest. Budapest är också Gun-Britt och Arpad Bikfalvys andra hemstad och hon visar hur nära till musikhögskola, konserthus, opera, folkopera och alla andra scener de har, när de är där. Och det är de ofta.

Tidigare artiklar i serien

Del 1: [Pelle Fisk blev pilot och for till USA](#)

Del 2: [Marianne Åbyhammar blev hovrättsråd och konsumentombudsman](#)

Del 3: [Per Borin har dirigerat på de stora scenerna](#)

Del 4: [Möt deckarförfattaren Johan Theorin](#)

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/det-ar-eleverna-hon-langtar-efter-inte-den-nya-laroplanen/>